

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๔๕

การก่อกรรมก่อเวรไม่ใช่ของดี

เมื่อวานนี้ดอลลาร์ได้ ๑๐ ดอลลาร์ ทองคำ ๑ บาท ทองคำที่มอบเข้าคลังหลวง
เรียบริ้อยแล้วเวลานี้ได้ ๕,๐๕๙ กิโลกรัม ทองคำที่ได้หลังจากการมอบครั้งที่สองคือวัน
ที่ ๑๑ เมษายน ที่ผ่านมานี้ ได้ ๗๒ กิโล ๑๗ บาท ๖๗ สตางค์ รวมทองคำทั้งหมดทั้ง
ที่มอบแล้วและยังไม่ได้มอบนี้เป็นทองคำ ๕,๑๓๑ กิโลกรัม เวลานี้ยังขาดอยู่ตามที่
กำหนดไว้ ๕ ตันนั้น เวลานี้ได้เข้าไปแล้ว ๑๓๑ กิโลแล้ว ๕ ตันลดลงแล้ว ลดลงทุกวัน
ๆ โถ ได้ทองคำมาใหญ่โตนี้ เออวางนี้ก็เลย น้ำหนักเท่าไรทองคำนี้ละ (๗ บาทกว่า
เจ้าคะ) ตะกั่วนี้ ๗ บาท เป็น ๑๔ บาทแล้วนะเห็นไหม เออ พอใจ ๆ

หลวงตากำลังร้อนอยู่ภายใน ร้อนด้วยความคิดความอ่านเพื่อพี่น้องชาวไทยทั้ง
ชาตินั้นแหละ อยากให้ได้ทองคำคราวนี้ ๑๐ ตันเชียวนะ จะสมชื่อสมนามเมืองไทยของ
เราที่มีเป็นเมืองไทยมาดั้งเดิม ไม่เคยเป็นบ่อขุดของผู้ใดเลย น้อย ๆ ก็มาเป็นบ่อขุดของ
ความจนที่พวกเดียวกันกินกัน เอาตับเอาปอดเมืองไทยไปกินเสียจนจะจมลงทะเลเมื่อ
๒๕๕๐ นี้แหละที่เด่นมากที่สุด เมืองไทยเราไม่เคยมีก็เริ่มเห็นมาแล้วในปี ๒๕๕๐ นี้ละ
ตับของพี่น้องชาวไทยจะไม่มีเหลือเลย แล้วก็ลงทะเลหลวงด้วยความจน เด่นชัดมาก

หลวงตาเองก็ไม่เคยเกี่ยวข้องกับเรื่องบ้านเมือง ก็มอบให้เป็นเรื่องของบ้านของ
เมือง เรามีแต่เกี่ยวข้องกับศาสนาและพัวพันกับศาสนาตลอด ชีวิตจิตใจเป็นชีวิตของ
ธรรมของศาสนาทั้งนั้น ๆ ตั้งแต่บวชมานะ ก็ไม่เคยคิดอ่าน แต่ปี ๒๕๕๐ นี้ถึงขนาดเรา
ร้องโง่โง่เหวี่ยงนะ ไม่เคยคิดเคยอ่านทำไมจึงมาร้องโง่ ก็เมืองไทยเราหัวจ่ออยู่ทะเล
หลวงที่จะจมด้วยกัน ไม่มีทางใดแล้ว ๆ ดิดหนีเขาตั้งหลายแสนล้านดอลลาร์ เพียงดิด
หนีหลายล้านดอลลาร์นี้ก็หัวเราจ่อลงในอุ้งเล็บเขา เราเป็นหนีเขาอยู่ เขาเป็นนายหนีเรา
กำเมื่อไรหมดเลย นี่เขาเรียกว่าสงครามเศรษฐกิจ ไม่ต้องมีปืนผาน้ำไม้ เมืองไทยเรา
หัวจ่อลงด้วยความจำยอมเขาละซี

ไม่ยอมยังงั้นเขาเป็นนายหนีเรา ตั้งหลายแสนล้านดอลลาร์นะ นี่ละที่เราร้องโง่
คือพอทราบนี้แล้วก็ร้องโง่ ให้ไปสืบเรื่องราวจากภายในคือจุดใหญ่มา มีอะไร ๆ ที่
เป็นความล่อแหลมต่อชาติไทยของเราเวลานี้ ดิดหนีดิดสินและอะไรบ้าง ให้ไปติดต่อ
สืบถามข้างใน ได้ความมาอีก โห ได้ชัดเจนมาก มีแต่จะจ่อเท่านั้นนะ เมืองไทยเราไม่รู้
ตัวในคราวนี้จมน้ำ ๆ นะ จมน้ำ ๆ นะบอกเลย เออ นะ ๆ สุดท้ายเราก็เลยขึ้นประกาศ
เลย เอ้า เราจะเป็นผู้นำ นั้นเห็นไหมละ ขึ้นแล้วนะ ถึงไหนถึงกัน เอ้า เป็นก็เป็น ตายก็

ตายด้วยการต่อสู้ มันจะตายด้วยการต่อสู้มีเกียรติอยู่นะ ไม่ได้ตายด้วยความหมอบที่เดียวเลย เอ้า นั่นละตั้งแต่บัดนั้นมาค่อยฟื้นขึ้นมา ๆ

เวลานี้ทองคำเราก็ได้ถึง ๕ ตันกับ ๑๓๑ กิโล นี่ละได้มานี้แล้วค่อยฟื้น ๆ แล้วที่เราดิตหนีเขาดูเหมือน ๓ แสนล้านขึ้นไป ดอลลาร์นะ นี่ที่ร้อนเอามากทีเดียว เหมือนอยู่ในอุ้งเล็บเขา เขากำทีเดียวหมด พอเราดิตขึ้นมาได้ ที่ดิตหนีเขาเป็นที่พอใจแล้วเวลานี้พอใจ พอใจโดยลำดับ ทองคำเราตั้งแต่วันประกาศออกด้วยพี่น้องทั้งหลายร่วมมือร่วมใจกันก็ได้ถึง ๕,๑๓๑ กิโลครึ่ง ซึ่งเท่ากับ ๕ ตันกับ ๑๓๑ กิโลครึ่ง นี่ได้เรียบร้อยแล้วนะ ทีนี้เรามุ่งที่จะให้ได้ ๑๐ ตันนั่นก็คือว่า ๑๓๑ กิโลนี้เป็นส่วนที่ได้มาแล้วในจำนวน ๕ ตันข้างหน้านี้

ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้พากันตั้งอกตั้งใจนะ พยายาม ให้เห็นน้ำใจเมืองไทยของเราคราวนี้ละนะ แล้วหลวงตาเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลายด้วย น้ำใจของหลวงตานำพี่น้องทั้งหลายนี้เราพูดจริง ๆ เราหาที่ต้องดิเรกไม่ได้เลย ถึงขนาดเราไม่มีอะไรติดเนื้อติดตัว มีเท่าไร ๆ ขวนขวายมา ๆ บางครั้งดิตหนีเขา ๆ เรื่อย ๆ นะ นี่เป็นยังงั้นน้ำใจหลวงตาบัวพิจารณาซิ เพราะฉะนั้นขอให้พี่น้องทั้งหลายนำน้ำใจทั้งหลายบวกกันกับน้ำใจของหลวงตาบัว ให้เป็นน้ำใจที่รักชาติและเสียสละต่อชาติไทยของเรา เมืองไทยจะขึ้นได้ไม่สงสัย เป็นอื่นไปไม่ได้ว่างั้นนะ

แต่ถ้าต่างคนต่างหัวหลบหัวซ่อนอยู่ในกระดองเหมือนเต่านี้จมได้ ยังไม่ได้เข้าหม้อก็ตาม เต่าหัวมันจมอยู่ในกระดองแล้ว เวลาเอาเข้าหม้อก็ไปเปื่อยอยู่ในกระดองนั่นแหละนะ หัวเต่านะ เพราะมันไม่เอาไหน ๆ เมืองไทยเราจะจมอยู่ในกระดองนะ กระดองไม่เอาไหนนี่ละ ให้ระมัดระวังให้ดีตรงนี้ เอาให้เปรี้ยวเทียว เราเป็นนักสู้ ไม่ถอยนะ นี่ความหวังเราเริ่มเต็มตื่นขึ้นมาแล้ว แล้วดอลลาร์ต่อไปนี่ก็อาจจะได้ถึง ๑๐ ล้านดอลลาร์ คือมันจะไปเคียงข้างกับทองคำนะดอลลาร์ อันนี้เป็นจุดใหญ่สำคัญมากในชีวิตของชาติไทยเรา และเป็นเครื่องประดับเกียรติแห่งชาติไทยของเราด้วย ในสมบัติทั้งสองประเภทนี้นะ ให้พากันตั้งอกตั้งใจทุกคน ๆ เวลานี้รู้สึกถึงความหวังของเราเต็มตื่นขึ้นมา ๆ โดยลำดับ ทองคำก็ได้ ๕ ตันกว่าแล้ว

ส่วนเงินโครงการช่วยชาติก็ขอให้พี่น้องทั้งหลายมีมากมีน้อยเท่าไร ให้โอนเข้าตามบัญชีดังที่ประกาศไว้เรียบร้อยแล้วนั้น ทราบทั่วกันแล้ว บัญชีไทยพาณิชย์ ทั้งกรุงเทพฯ ทั้งอุดรฯ มี บัญชีไทยพาณิชย์ กรุงเทพฯ กสิกรไทย นี่บัญชีโครงการช่วยชาติ โอนเข้าที่นั่น บัญชีไหนก็ได้ เขาไม่เสียค่าโอนนะ เข้าเลย ๆ

พอเข้าไปแล้ว ส่วนมากจะเข้าทองคำทั้งนั้นแหละเข้ามาในบัญชีนี้นะ หลวงตาไม่เห็นได้ถอนจากบัญชีโครงการช่วยชาติเหล่านี้ออกช่วยชาติเลยนะ ส่วนมากพูดให้เต็ม

ยศก็มีแต่บัญชีพื้นฐานของหลวงตาที่ได้มาตั้งแต่สร้างวัดมานะ บัญชีนี้ไม่เรียกบัญชีโครงการช่วยชาติ แต่เป็นหลักธรรมชาติ บัญชีเมตตาธรรม นี่ละที่เราจ่ายตลอด ๆ เราจ่ายจากนั้นเราไม่พูดเลย ๆ ส่วนบัญชีโครงการช่วยชาติที่มีตามทะเบียนบัญชีที่เขาโอนมา หรือเอาเข้าก็ดี เรายังไม่ปรากฏว่าได้นำออกมาช่วยอะไร ๆ นอกจากซื้อทองคำและดอลลาร์เท่านั้น เงินในโครงการนี้นะ พูดตามความสัตย์ความจริงแล้ว เงินในโครงการฯ หลวงตาไม่เคยถอนออกมาช่วยชาติบ้านเมือง ส่วนมากต่อมากมีตั้งแต่เรื่องของหลวงตา ใครถวายมาทางไหน ๆ หลวงตาไม่ได้ว่านะว่าเป็นของหลวงตา มันคิดถึงชาติทันที มาเท่าไรไหลออก ๆ นี่ละมากต่อมากที่เราช่วย

สำหรับเงินในโครงการเรายังไม่ปรากฏ โครงการช่วยชาติที่เราฝากไว้เรียบร้อยแล้ว เราไปถอนออกมาช่วยบ้านช่วยเมืองอย่างเช่น โรงพยาบาล โรงเรียน นี้ไม่มีมีตั้งแต่เงินที่เขาถวายเรามาเป็นพื้นฐานดั้งเดิม ก็เขาถวายอยู่อย่างนั้นจะให้ว่าไง มาเท่าไรก็เข้าบัญชี ๆ ของวัด จากวัดแล้วก็บ้านที่นี้ทั่วไปหมดเลย กรุณาพี่น้องทั้งหลายทราบตามนี้ สำหรับเงินในบัญชีโครงการช่วยชาติแล้วเราไม่เคยถอนออกมาใช้อย่างนี้ ถอนออกก็เข้าซื้อทองคำและดอลลาร์ดังที่เห็น เช่นอย่างซื้อทองคำคราวที่แล้ว ๙๓๑ ล้าน ๙๓๑ ล้านซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวง แล้ว ๑๐ ล้านซื้อดอลลาร์ เพราะตอนที่เราจะเอาดอลลาร์เข้าให้ได้ ๔ แสนดอลลาร์ ไปกับทองคำที่มอบทำเนียบรัฐบาล พอตัดดอลลาร์ขาดเลยไปคว้าเอาเงินในโครงการช่วยชาติออกมา ๑๐ ล้านมาซื้อดอลลาร์บวกเข้ากัน มีเท่านั้นที่เราเอาเงินโครงการออกมาช่วย โครงการตามทะเบียนบัญชีจริง ๆ ที่เขาถวายมานะ นอกนั้นมีแต่เรื่องของเราโดยเฉพาะ ๆ เพราะมันเป็นนิสัย เรียกว่านิสัยสันดานอย่างนี้แล้ว

ตั้งแต่สร้างวัดมา เราไม่เคยเก็บเงินเก็บทองแต่ไหนแต่ไรมา มีเท่าไรก็ทุ่มเลยด้วยอำนาจแห่งความเมตตาภาวุดอกหมดเลย กรุณาพี่น้องทั้งหลายทราบ แล้วใครจะโอนมาทางไหนก็โอนได้ โอนเข้ามาในบัญชีนั้น สำหรับเงินสดเราได้ประกาศไว้แล้วแต่ต้นว่า เงินสดนี้เราจะไม่เข้าคลังหลวง เราจะนำเข้าคลังหลวงเฉพาะทองคำและดอลลาร์ ส่วนเงินสดเราจะแยกออกไปช่วยพี่น้องชาวไทยทั่วประเทศ แต่เมื่อเห็นความจำเป็นแล้วมันก็แยกเองเพราะเราเป็นผู้รับผิดชอบในการเงิน เราจึงได้แยกออกมา เราตัดเอาไว้ ๆ จึงได้ซื้อทองคำถึง ๙๓๑ ล้าน แล้วก็ซื้อดอลลาร์ ๑๐ ล้าน แยกออกมาจากเงินสดที่เราว่าจะไม่ให้เข้าคลังหลวง มันก็เข้าจนได้ เพราะเหตุไร เพราะความจำเป็น กรุณาพี่น้องทั้งหลายทราบ

เราจึงไม่แน่นอนในเรื่องเงินบาทนะ ไม่แน่ แต่มันแน่นอนอยู่ที่เจตนาสำหรับชาติไทยของเรา อันนี้แน่มากทีเดียว ส่วนที่จะแยกไปไหน ๆ เพื่อชาติไทยของเรานี้ไม่คอยแน่

นัก อะไรจำเป็นก่อนหน้ามันก็จะไปตามนั้น ๆ นี่ก็ได้มากพอสมควรแล้ว เวลานี้ทองคำ เรารวมแล้วก็ได้ตั้ง ๕ ตันกับ ๑๓๑ กิโล แล้วขึ้นไปเรื่อย ๆ อย่างนี้ อ่อนไม่ได้นคราวนี้ หลวงตาพาพี่น้องทั้งหลายขึ้นเวทีแล้วนะพึดกับความจน เอาความจนให้ตกทะเล ความ มั่งมีศรีสุขเด่นขึ้นในเมืองไทยของเรา แล้วก็ประกาศก้องว่า การช่วยชาติคราวนี้ได้เป็นที่ พอใจ ได้เท่าไรว่ามาซิ ทองคำ ได้ ๑๐ ตันขึ้นไป ขึ้นไป ๑ สตางค์เราก็ก้อเลย ได้ทองคำ ๑๐ ตันขึ้นไป ต่ำกว่านั้นไม่เอา ต้องได้ทองคำ ๑๐ ตันขึ้นไป แล้วดอลลาร์ได้เท่านั้น ๆ สองจุดนี้ที่เราต้องการมาก

ส่วนเงินสดนั้นก็ตั้งที่ว่า ไหลไปไหน ๆ ชาติไทยเราหนุกันทั้งนั้น ให้ได้มีชื่อเสียงโด่งดังในทางที่เป็นสิริมงคลบ้างซิ เวลาจะจมนี่ โอ้ย เรามองหน้าคนเมืองนอก เมืองนาได้เมื่อไร เขาจะชี้หน้าเอวาวัง เมืองไทยตั้งแต่อ่อนแต่อกเป็นเมืองไทยมานานสักเท่าไร พ่อแม่ปู่ย่าตายายบรรพบุรุษพาต่อพาพายมาพอเป็นไป แต่คราวนี้ลูกหลานทำไมจึงเป็นเพศฆาต สังหารพ่อแม่ปู่ย่าตายายให้ล้มจมลงไปด้วยติดหนี้ติดสิน เขาพระรุพระรัง จนเมืองไทยกำลังจะจมนเวลานี้ ทำไมหลานไทยจึงใจจิตใจจางเอานักหนา แล้วอีกประการหนึ่ง ใจเพศฆาตฆ่าพ่อฆ่าแม่ฆ่าปู่ย่าตายายของตนที่พาต่อพาพายมา ให้ฉิบหายวายปวงไปหมด ยังเหลือตั้งแต่ปลาฉลาม คือเมืองไทย หมา ๖๒ ล้านตัวนี้ ลูกของพ่อของแม่มันกลายเป็นหมาไปแล้ว

พ่อแม่รักขามรดกมามากขนาดไหน อบอุ่นมาโดยลำดับ แต่ลูกทั้งหลายมา ๖๒ ล้านคนกลายเป็นยักษ์สังหารพ่อแม่ เลยควรจะตั้งยศให้มันว่า ๖๒ ล้านคนนี่คือ หมาของปู่ย่าตายายเมืองไทยเรา มันรักษาสมบัติไว้ไม่ได้ ให้จมลงไปหมด เมืองไทยทั้ง เมืองนี้เป็นบ่อขาทองประเทศ เคยได้ยินที่ไหน อย่าให้ได้ยินเป็นอันขาดนะ ต้องเอาให้ เต็มเหนี่ยวทุกคน ๆ เวลาเด็ดต้องเด็ดซิ จะมีแต่อ่อนแอ ๆ อย่างนั้นใช้ไม่ได้นะ ปลุกใจ เจ้าของชิ **ใจนี้ปลุกได้นะ ไปทางชั่วได้ไปทางดีได้ ปลุกได้ทั้งสองอย่าง คือใจเป็น ศูนย์กลาง ความชั่วอยู่ที่ใจคือกิเลส ความดีคือธรรมอยู่ที่ใจ ปลุกทางไหนได้ทั้งนั้น ถ้าปลุกทางธรรมก็ขึ้นเลย ปลุกทางชั้วก็จมเลย อยู่กับเราคนเดียว ให้พิจารณาไป แก้ว ไขตัดแปลงหรือปริกาหารือ หรือชักใช้ไล่เลียงเจ้าของ มันหมุนไปทางไหนเดี๋ยวนี้ ว่า จั้วนะ พากันจำเอานะ**

วันนี้ก็ได้ ๑๔ บาทแล้ว ช่วยกันอย่างนี้แหละ เราพอใจเป็นลำดับ แล้วความหวัง ของเราสูงขึ้นโดยลำดับ ความหวังที่ว่าให้ได้ ๑๐ ตันนี้รู้สึกจะลดลงไม่ได้แล้ว เพราะได้ ออกสนามขึ้นเวทีแล้ว พาพี่น้องทั้งหลายขึ้นเวที หลวงตาบ๊วเป็นหัวหน้าขึ้นเวทีเรียบร้อยแล้ว ว่าจะเอาทองให้ได้ ๑๐ ตันในคราวนี้ เพราะฉะนั้นจึงว่าทองนี้ขาดไปไม่ได้เลย ถ้าขาดแล้วคอหลวงตาบ๊วกับคอพี่น้องชาวไทย ๖๒ ล้านคนต้องขาดไปตาม ๆ กันเลย

เราจะเอาทางไหน เราจะเอาคอเราขาดด้วยความเฉื่อยชาด้วยความไม่เอาไหนให้จมทะเลหมดนั้น หรือเราจะเอาจริงเอาจังเอาให้ความจนขาดสะบั้น เราดีดขึ้นในท่ามกลางแห่งความยากจนได้อย่างผาสุกเย็นใจสง่าราศี เอาอย่างงี้ละ อย่าให้แพ้ เอาละหยุดเป็นพัก ๆ เสียก่อน มีพักนะ

หลวงตาบัวเกิดมาอาภัพวาสนา เกิดมาทองคำไม่เคยห้อยคอเลยจนกระทั่งปานนี้ มีแต่ลูกศิษย์ลูกหาเอามาประดับให้ เราไม่เคยมีทองคำห้อยคอ มันจนตรอกวาสนา เราจนตรอกก็ตาม ลูกศิษย์ลูกหาเราไม่จนตรอก เอาทองคำประดับคลังหลวงของเราส่งงามทั่วประเทศ หลวงตาเลยพลอยส่งงามไปด้วย เอาตรงนั้นแหละ

หลวงตา : เวลาทำงานอยู่ที่ขอนแก่น

โยม : รองผู้บัญชาการขอนแก่นคะ

หลวงตา : ดี อยู่ขอนแก่นมานานแล้วมั้ง

โยม : ๒๐ กว่าปีแล้วครับ

หลวงตา : อยู่มา ๒๐ กว่าปี อยู่ที่ไหนก็อยู่แหละ การอยู่การไปเพื่อการทำประโยชน์ให้ชาติบ้านเมือง อยู่ไหนเป็นมงคลหมดสำหรับวงการงานเมืองเราจะถูกย้ายไปที่ไหน ๆ ก็ไปเพื่อทำประโยชน์ให้ชาติบ้านเมือง ไป ว่างั้นเลย ตั้งแต่เราอยู่ในบ้าน ยังไปหาอยู่หากินตามนอกบ้านนอกเรือน นี่เราอยู่ในเมืองไทย เราก็แยกกันไปทำประโยชน์ให้ชาติบ้านเมืองของเรา แยกไปทางนั้นแยกไปทางนี้ ถูกต้องแล้ว

อย่างที่พูดกับผู้ว่าฯ เมื่อวานซินะ คุณนายผู้ว่าฯ นั่นก็เป็นนายกเทศมนตรีหรือผู้ตรวจการ ทงนั้นก็เป็นผู้ว่าฯ อยู่ทางนี้ เอ้า แยกกันบ้างไม่เป็นไร เราก็พูดแบบเดียวกันนี้ เราแยกไปเพื่อทำประโยชน์แก่โลกไม่เป็นไร

พี่น้องทั้งหลายขอให้ฟังเสียงธรรมนะ เสียงโลกเสียงกิเลสนี้พาพวกเราให้จมมานานแล้ว เสียงโลกเสียงกิเลสนี้มีอยู่ทุกหัวใจคน มีอยู่ทุกครอบครัว เสียงอันนี้เป็นเสียงพิษเสียงภัย มันเผาที่หัวใจ ผลักดันหัวใจออกมาให้โลก ให้โกรธ ให้รักให้ชิง ราคะ ตัณหาได้ไม่พอ นี่คือไฟเผาหัวใจของสัตว์โลก ธรรมเป็นน้ำดับไฟให้นำมาระงับ ความโลภ โลภยังงี้ ยังงี้เรียกว่าความโลภ เรื่องความโลภคือความอยากความหิว หิวอย่างไรหิวอย่างไรไม่เสียหาย แต่หิวอยากได้ไม่พอ ได้ไม่มีประมาณ ได้ไม่มีขอบเขต ท่านว่าความโลภประเภทนี้เป็นภัย เป็นความโลภของกิเลส ให้ระงับดับมันอย่าให้มันโลภจนเกินไป

มันมีป่าช้าครอบอยู่ด้วยกันทุกคน เวลาไม่ตาย ป่าช้าก็อยู่ห่างไกล อยู่ด้านหลังเรา พอตายป่าช้าขึ้นที่ตัวของเราแล้ว มีความหมายอะไร สมบัติเงินทองข้าวของมีมากน้อยมันก็เป็นขึ้นเป็นอัน วัตถุต่าง ๆ ชื่อว่าสมบัตินั้นสมบัตินี้ทิ้งเคลื่อนอยู่นั้น เจ้า

ของกินนอนจมอยู่ในหีบศพ แล้วอันนี้ก็ไม่ได้เกิดประโยชน์ สมบัติทั้งหลายก็ไม่เกิดประโยชน์ เวลานี้เป็นเวลาไร้สาระแล้ว เรื่องความตายมาถึงตัวแล้วไร้สาระทุกอย่าง เพราะฉะนั้นเวลาความตายยังไม่มาถึงให้รีบคิดอ่านไตร่ตรอง อย่าโลภมาก เรื่องความโลภ ความอยากนี้สัตว์มันก็มี คนเราก็มีย

ความอยากธรรมดาทำท่านไม่จัดว่าเป็นกิเลส ไม่เป็นภัย แต่ความอยากความทะเยอทะยานจัดเป็นภัย อยากมากทะเยอทะยานมากเท่าไร ยิ่งเป็นภัยใหญ่หนะ ความโลภไม่สมหวังกับความโกรธ ผูกโกรธผูกแค้น ผูกเวรต่อกันได้ กิเลสเหล่านี้ เมื่อไม่สนใจแล้วก่อกรรมก่อเวร ถ้าไม่ได้สติ ๗ ร้อน ๗ ก็ก่อกรรมก่อเวรตามติดกันไป ตามรอยกันไป ฆ่ากันสังหารกัน ตามที่มีในนิทานท่านแสดงไว้ ท่านยกภาสิตขึ้นมาว่า น ทิ เวเรน เวรานิ สมฺมมุตฺติ กุทาจนฺ มีผู้หญิงคนหนึ่งก่อกรรมก่อเวรกันมา ผู้หญิงคู่กรรมคู่เวรนี้ก่อมานานทีเดียว

เริ่มแรกตั้งแต่ตัวหนึ่งเป็นไก่ตัวหนึ่งเป็นพังพอน พังพอนมากัดไก่ละชิ แล้วก็อีเห็นบ้างอะไรบ้าง สัตว์สองตัวนี้แหละ เป็นอีเห็นมากินไข่ไก่ ไก่เสียตายไข่เคียดแค้นสู้อีเห็นไม่ได้เพราะอีเห็นมีอำนาจมากกว่า ผ่นหนีจากไข่ แล้วก็อีเห็นเอาไปกินจนหมดเคียดแค้น มึงกินไข่กูคราวหลังกูจะกินตัวมึง นั่นเห็นไหมละ ไก่ตัวนี้เคียดแค้น เวลานี้สู้อีเห็นไม่ได้ อีเห็นมากินไข่ต่อหน้าต่อตา ทั้งเสียตายไข่ถ้าเราไม่หนีมันก็จะกินทั้งเรา มึงกินไข่กูคราวหลังกูจะกินตัวมึง กูจะเอาชีวิตมึง คราวนี้กูยอมมึง ผูกโกรธไว้แล้ว ผูกแค้นไว้แล้ว คราวหลังมาเกิดพบทางนี้ก็เป็นผู้กรรมคู่เวรกันไป

อันนั้นก็พังพอนอันนี้ก็ไก่เข้าไปละนะ แล้วเป็นงูเป็นสัตว์ประเภทกินกันเรื่อย ใครเสียท่าเมื่อไรก็ผูกโกรธผูกแค้น ผูกก่อกรรมก่อเวรกันมาไม่หยุดไม่ถอย แล้วก็ก่อกันไปเรื่อย ท่านจึงสอนไว้ในบาลีว่า น ทิ เวเรน เวรานิ สมฺมมุตฺติ กุทาจนฺ ตลอดกาลไหน ๆ ฟังซิ คือตลอดกาลไหน ๆ เวรย่อมไม่ระงับเพราะการก่อกรรมก่อเวรต่อกัน แต่เวรย่อมระงับเพราะการไม่ผูกเวร ตัดขาดจากการผูกเวร นี่เวลานั้น พอดีผู้หญิงคนนี้ถึงวาระกรรมเวรมันจะขาดจากกัน ก็เผอิญอุ้มลูกไปที่หน้าวัดพระเชตะวันพระพุทธเจ้า ก็พอดีไปเจอเอาหญิงยักขินี ผู้หญิงคนนั้นแหละตัวคู่เวรกัน มันก็วิ่งไล่เลย ทางนี้ก็วิ่ง ไม่มีทางไปก็วิ่งเข้าวัดพระเชตะวัน พอดีพระพุทธเจ้าประทับอยู่ที่นั่น พอท่านทรงทราบแล้วว่าอะไรกัน แล้วทั้งสองก็ให้มานี้ ที่ไล่ติดตามกันมาก็เลยหยุด พระพุทธเจ้าว่าให้มานี้ทั้งสองเลย เรียกมานี้ เรื่องกรรมเวรเริ่มระงับแล้วนะนั่น จิตใจจดจ่อต่อพระพุทธเจ้าทั้งนางยักขินี ทั้งผู้หญิงที่หวังพึ่งพระพุทธเจ้า

พอเข้ามา เป็นอะไรกัน ผู้หญิงคนนี้ก็กราบทูลขึ้นว่า ผู้หญิงคนนี้ไล่กินลูกของเขา เขาก็วิ่งหลบหนี ไม่มีที่ไปก็วิ่งเข้ามานี้ เออ คราวนี้เป็นคราวที่วาระสุดท้ายของพวกเธอที่

กรรมเวรจะระงับดับกัน พวกเธอผูกกรรมผูกเวรกันมานานสักเท่าไร ๆ พระองค์เล็ง ญาณดูปู้ปู้ทันที มาตั้งแต่ครั้งนั้น ๆ ยกมาเป็นเอกเทศ ก็ยกเช่น เป็นพังพอนเป็นแมว เป็นอะไรวามาเรื่อย ใครเสียทำก็ผูกกรรมผูกเวร ทางนี้เสียทำก็ผูกกรรมผูกเวร ก่อนจะ ลั่นชีพลงไป วันนี้มาถึงวาระแล้ว พระองค์ก็เรียกเข้ามาข้างใน มาสอน นี่การก่อกรรม ก่อเวรนี้มันเป็นทุกข์ขนาดไหน พิจารณาซิ เวลานี้ก็วิ่งเข้ามานี่คือกองทุกข์ ผู้นั้นก็ กระหืดกระหอบที่จะกินเขาก็เป็นกองทุกข์อันหนึ่ง ทั้งสองอย่างนี้ทั้งผู้ได้ผู้เสียเป็นกอง ทุกข์ด้วยกัน แล้วสร้างมาด้วยกันนานเท่าไรแล้ว

พระองค์ก็ทรงแสดงเรื่องการก่อกรรมก่อเวร ไม่มีชิ้นดีเลย เหมือนไฟได้เชื้อ ติด ตามไปเรื่อย ๆ เผาไหม้ไปเรื่อย ๆ ให้ระงับ พรากเชื้อไฟออก ไฟจะระงับดับลง ให้ พรากการก่อกรรมก่อเวรกันออกเสียนี้ซึ่งเป็นเชื้อไฟ แล้วเรื่องไฟคือความทุกข์ร้อนทั้ง หลายที่ก่อกันเป็นบาปเป็นกรรมนั้นจะระงับลงทันทีเลย พระองค์ทรงสอน ผู้หญิงที่เป็น ยักษ์นี่สำเร็จพระโสดา เห็นไหมละ พอสำเร็จพระโสดาแล้วพระองค์ก็ทรงรับสั่ง เอ้า เป็นอันว่าลงกันทั้งสอง พอเป็นพระโสดาแล้วจ้งให้กินก็กินไม่ได้แล้ว กระแสของจิต พลิกปับเลย ความโหดร้ายทารุณพลิกเป็นความเมตตา ร้อยเปอร์เซ็นต์

เพราะฉะนั้นพระพุทธรเจ้าจึงรับสั่ง เอ้า ที่นี้ให้เป็นมิตรเป็นสหายพึงเป็นพึงตาย สร้างกุศลด้วยกันนะ สร้างบาปสร้างกรรมสร้างมานานแล้ว ก่อกรรมก่อเวรด้วยความ ทุกข์ความลำบากมานานแสนสาหัสทีเดียว คราวนี้ให้สร้างบุญสร้างกุศลด้วยกัน ผู้หญิง คนที่เป็นยักษ์สำเร็จพระโสดาฯ จากนั้นผู้หญิงคนนี้ก็เข้าถึงสรณะแล้วนะ แล้วก็บอกผู้ หญิงคนนี้ เอ้า.เอาลูกไปให้แม่ชมหน่อย เพราะเป็นกรรมเป็นเวรจะกลืนจะกินกันมา นานแสนนานแล้ว คราวนี้ให้เป็นลูกอย่างแท้จริง ให้ยกลูกนี้ไปให้แม่คนนั้นชมสักหน่อย ไ้อัย.ที่นี้หัวหดเข้ามาละ แล้วซี้ก็จะแตกเยียวก็จะราดลงมา เพราะกลัวว่ายักษ์นั้นจะกิน ลูกเจ้าของเข้าใจเธอ แต่พระพุทธรเจ้ารับสั่ง เอ้า.ส่งให้ ก็ยื่นให้ ตัวสั้นไปเลยละ

ผู้หญิงคนนั้นพอกัม ทางนี้เหมือนจะสลบ เหมือนหนึ่งว่ายักษ์ตนนั้นจะกัมกินลูก ความจริงเขากัมไปหอมลูกเข้าใจไหม รักกันตั้งแต่นี้ไปหอมลูกของคนนั้นนะ นั่นละ เรื่องราวจึงระงับมาด้วยการไม่ก่อกรรมก่อเวร นี่เรื่องกรรมเรื่องเวรเป็นเรื่องเล็กน้อย เมื่อไร ใครจะว่าบาปไม่มีบุญไม่มี อย่างนี้พวกที่สวดยมานี้มีหรือไม่มีก็ดูเอาซิ เราเห็นอยู่ เราฟังอะไรเวลานี้ ฟังธรรมหรือฟังโทษ ฟังเอาซิ กรรมเวรมันมีอยู่กับทุกคน อย่าไป เคียดแค้นให้สิ่งใด ไม่เป็นของดีคือเอาไฟเผาเราตลอดไป ให้พากันระงับดับกันสิ่งเหล่านี้

ไม่มีใครจะเป็นจอมปราชญ์ฉลาดแหลมคมยิ่งกว่าศาสดาเอกของโลก สอนโลก คำไหนไม่มีผิดเพี้ยนนะ สอนยังงั้นเป็นอย่งนั้น ก็อย่างที่แม่เขา ธรรมดาจะไม่ยอมให้ ก็

ยักษ์จะให้มันอะไร มันก็กินลูกต่อหน้าละซิ พระพุทธเจ้าว่า เอ้า.ให้ ให้เป็นลูกสองแม่ พอขึ้นไปเขาก็ก้มลง โอ้ย ทางนี้ก็จะสลบซี้แตกเหี่ยวราด ไปหาตรวจดูซี้ดูเยี้ยวมันไป ยังเหลืออยู่บ้างหรือเปล่า พอเขาหอมแก้มแล้วยิ้มแย้ม ที่แรกว่าเขาจะกลืนกินลูกเจ้าของละซิ เพราะมันฝังใจมานานจนจะไม่เชื่อพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าทรงบังคับ เอ้า ส่งให้ เพราะพระพุทธเจ้าทรงทราบหมดแล้ว เห็นไหมจริงไหมพระพุทธเจ้า เป็นยักษ์มาจะมา กินลูกอยู่แล้วสด ๆ ร้อน ๆ ยังเอาลูกนี้ไปยื่นให้ยักษ์ ยักษ์ก็เป็นแม่ขึ้นมาทันที

เห็นไหมอำนาจของธรรม พลิกใจบีบเท่านั้นละ เป็นพระโสดาแล้วเรียกว่าหมดเรื่องจะทำบาปทำกรรมด้วยเจตนานี้เป็นไม่มี โสตะ แปลว่า กระแสถึงพระนิพพาน พาดพิงถึงแล้ว ผู้นี้จะก้าวหน้าต่อพระนิพพานอย่างเดียว เกิดอย่างนานก็ ๗ ชาติ แต่เกิดขึ้นลงสวรรค์กับมนุษย์นี้เป็นเหมือนเราขึ้นบันไดลงบันได ไม่ไปตกนรกอบายภูมิไหนไม่ไปทั้งนั้น พวกที่สำเร็จโสดาแล้วจะไปสวรรค์ สมควรแก่อุปนิสัยแก่กล้าสามารถแล้วอย่างช้า ๗ ชาติ จากสวรรค์ลงมามนุษย์จากมนุษย์ขึ้นสวรรค์ อย่างกลาง ๓ ชาติ อย่างอุกฤษฏ์ชาติเดียวแล้วผ่านเลย พระโสดา เพราะฉะนั้นผู้หญิงคนนั้นจึงว่าตัดขาดแล้ว จากกรรมจากเวร นี่ละการก่อกรรมก่อเวรไม่ใช่ของดี อย่าพากันทำนะ

นี่เราก็พูดเรื่องอะไรไม่รู้ละ มันก็หม่นมาหาผู้หญิงนี่ มันก็ลืมแล้วนะ ต้นเหตุมันพูดแล้วลืมไปอย่างนี้ละ ให้พากันจับเอาไว้ก็แล้วกัน ให้พากันต่างสร้างคุณงามความดี ธรรมพระพุทธเจ้านี้เด็ดขาดไม่มีสอง แต่กิเลสนี้ร้อยพันพันคมอยู่กับกิเลสทั้งหมด สกูลของกิเลสมาตั้งกับตั้งกลับเป็นสกูลที่ลลกลวงตุ่มตุนสัตว์โลกให้อยู่ในเงื้อมมือทั้งนั้น แต่สกูลของธรรมนี้มีแต่จุดลากสัตว์โลกให้พ้นจากกองทุกข์ทั้งหมด ไม่มีชิ้นใดที่เป็นจอมปลอม ธรรมพระพุทธเจ้าไม่มี เรื่องธรรมทั้งหลายตรงแนว ๆ นี้พระพุทธเจ้าเอาธรรมที่ตรงแนวมาสอนพวกเรา ให้ยึดให้ดีนะ กิเลสมาหลายเล่ห์หลายเหลี่ยมให้ระวังให้ดี อย่างฟังอยู่เดี๋ยวนี้ ฟังตอนนี้ก็ฟังกิเลสมันก็ฟัง ทางหนึ่งก็หูจ่อ ทางหนึ่งมันก็ลากไป นี่เราจะไปทางไหน นี่มันไม่สายเกินไปหรือเราไปนั้นไปนั้นวันนี้ ไปโกโรโกโสมันนั้นแหละ เข้าใจไหม

กิเลสมันอยู่ข้างหลังมันลากเอา ๆ สักเดี๋ยวก็ลากลงหมอน โอ้ย.วันนี้เหนื่อยมากนอนสักหน่อย ลงหมอนแล้วตั้งครอก ๆ มันเป็นอย่างนั้นนะกิเลส มันติดอยู่ในหัวใจเรา จึงแก้ยากมากนะแก้กิเลส เราพูดทั้งหมดนี้เราเอาตัวของเราออกยืนยืนพี่น้องทั้งหลายทราบ ไม่ใช่เราวัตรรอยพระพุทธเจ้า ตัวเท่าหนูก็ตาม มันเต็มภูมิของหนูจะว่ายังไง ตาหนูมองเห็นมันก็เห็นเต็มตาของหนู ตาข้างมองเห็นอะไรมันก็เห็นเต็มตาข้าง ที่นี้ตาหนูกับตาข้างมันเห็นเต็มตาของมันด้วยกัน นี่ภูมิหนูกับภูมิราชสีห์มันก็เต็มภูมิของ

ตัว ๆ เหมือนกัน นี่ก็เหมือนกันภูมิศาสตร์องค์เอกกับภูมิของบรรดาสาวกทั้งหลาย ก็เต็มภูมิของท่านแต่ละองค์ ๆ เพราะฉะนั้นจึงไม่ทูลถามพระพุทธเจ้า ยอมราบ

ไม่มีใครที่จะยอมราบกราบไหว้พระพุทธเจ้าอย่างตายใจได้เลย หรือว่าตายทั้งชีวิตได้เลย ก็คือสาวกที่ยอมพระพุทธเจ้าร้อยเปอร์เซ็นต์ ไม่เห็นองค์ศาสดาก็ตาม องค์ศาสดาที่แท้จริงก็คือธรรมที่จำอยู่ในหัวใจนี้ นี่คือศาสดาเหมือนกันหมด เหมือนแม่น้ำมหาสมุทร จ๋อลงตรงไหนก็คือน้ำมหาสมุทร จ๋อลงตรงนี้แม่น้ำมหาสมุทร อันไหนยิ่งหย่อนกว่ากัน จ๋อลงไปไหนก็เป็นแม่น้ำมหาสมุทร จ๋อลงตรงนี้แม่น้ำมหาสมุทร ทั่วดินแดนของขอบเขตมหาสมุทรก็เป็นน้ำมหาสมุทรทั้งหมด ใครจะจ๋อลงตรงไหนก็ถูกแม่น้ำมหาสมุทร แล้วอะไรยิ่งอะไรหย่อนกว่ากันในบรรดาน้ำทั้งหลายที่อยู่ในมหาสมุทร ไม่มียิ่งหย่อนใช้ไหมละ เสมอกันหมด

อันนี้ธรรมบริสุทธิ์ของพระพุทธเจ้าว่า นตฺถิ เสยฺโยว ปาปิโย ไม่มีใครยิ่งหย่อนกว่ากัน ก็เท่ากับน้ำมหาสมุทรเสมอกันหมด จ๋อลงตรงไหนก็คือธรรมชาติที่จำอยู่ในใจนี้ กระเทือนถึงกันหมดกับพระพุทธเจ้าทั้งหลาย แล้วท่านจะไปถามพระพุทธเจ้าทำไม นี่แหละคุณของพระพุทธเจ้าที่มาสอนท่านให้รู้นี้ล้นโลกล้นสงสารนะ ความไม่ถามพระพุทธเจ้าไม่ถาม ที่จะเกาะยึดพระพุทธเจ้าเหมือนแต่ก่อนไม่เกาะ เรื่องให้เกาะไม่เกาะ แต่เรื่องคุณนี้ฝังลึกไม่มีอะไรจะเกินคุณของพระพุทธเจ้ามาฝังอยู่ในจิตใจของสาวกเข้าใจไหม อันนี้จ๋มดิ่งเลย ตายก็ตายไปด้วยกันเลย นั่น ขนาดนั้นละ นี้คุณมหาคุณที่ได้รับธรรมประเภทนี้จากพระพุทธเจ้า

คุณอันนี้แหละฝังลึกในหัวใจของสาวกเข้าใจเธอ แล้วสาวกมาสอนพวกเรา เป็นยังไงพวกเราหุอะไรหุเรา ไปไล่ไอ้ปุกก็ไอ้หอยองเสียก่อน นั่นหุหมาอย่าเอามาใกล้ เรายังมันหุคนเข้าใจไหม ให้ฟังเต็มยศ หุคนต้องการแก้กรรมแก้กรรม หุหมาควรแก้ข้าวต้มขนม ไปครัวไหน ๆ ท้องป่องออกมาไอ้หอยองไอ้ปุกก็งั้นะ ไปที่ไหนมันท้องป่องออกมา เพราะฉะนั้นมันจึงเข้าไปครัวเรื่อย ครั้นเห็นหลวงตาเข้าไปเป็นเจ้าของมัน มันมาเท่าฟ้อ ๆ เราเอาไม้ไล่ตีเอา เห็นไหมมันลืมนกระทั่งเจ้าของ มันไปถือเจ้าของใหม่ในครัว เข้าใจไหม ไปที่นั่นท้องป่องมา มาหาเรามันไม่ได้ท้องป่องละชิ มันก็ไม่อยากมาเข้าใจเธอ ให้ปิดหุมันออก มันจะไปฟังตั้งแต่เสียวว่าไอ้ก็ ไอ้หอยองนี่อาหาร มันคอยฟังแต่นั้น มันไม่ฟังเสียงอรรถเสียงธรรมแหละ เราให้ปิดหุมันออกให้ฟังเสียงอรรถเสียงธรรม ถ้าหุหมาเหล่านี้อยู่ใกล้มันจะไม่ฟังนะ มันจะวิ่งไปตามไอ้ปุกก็ทั้งหมดนั่นแหละ เข้าใจเธอ ให้พูดอะไรนักหนา มันก็หมดแล้วคำพูดก็ดี จะให้ว่ายังไง ฟังให้ตื่นะ

ชาตินี้เป็นชาติมนุษย์เต็มยันแล้วนะให้พากันพลิกตัว คำพูดของพระพุทธเจ้าอย่างไรอย่าฝืนถ้าไม่อยากจม ว่าอย่างนี้เลย พระวาจาจ๋อลงตรงไหนแล้วใครฝืนเอาเลยจม

เลยเชียว ใครจะเก่งขนาดไหนก็เก่งตั้งแต่ลมปาก ความสำคัญของกิเลสมาหลอกเราในขณะเท่านั้น พอผ่านนี้แล้วเรื่องกรรมไม่ขึ้นกับใคร นั้นละจะลงตรงนั้น นรกมีหรือไม่มีไม่ต้องถาม เจ้าของเป็นผู้ประกาศถึงนรกอยู่ตลอดเวลาด้วยการทำชั่ว เพราะไม่เชื่อพระพุทธเจ้า นี่ละตัวสำคัญจำให้ตึนะ เอาละวันนี้พูดเพียงเท่านี้ก่อน เอาไปเอามาก็นานก็หนักเข้าไปเรื่อย ๆ นะ

ดีแล้ววันนี้ได้ทองคำตั้ง ๑๔ บาทแล้ว พอใจ นี่มาอีกแล้ว บาทหนึ่ง เป็น ๑๕ บาทแล้ว เอาละพอใจนะวันนี้ละ

อ่านธรรมะหลวงตา วันต่อวัน ทางอินเทอร์เน็ต www.luangta.com